

злато, златен меч и златна ябълка. Конят проговорил на рома с човешки глас:

- Айде, юначе, бързо обличай новите грехи и се мятай на гърба ми.

На събора мнозина се опитвали да получат ръката на принцесата, но никой не успял. Изневиделица, като хала се появил храбрият ром, прицелил се и хвърлил златната ябълка. Отново удучил принцесата, но пак изчезнал безследно. Търсили, търсили - не могли да го открият.

Върнал се момъкът вкъщи и, все едно нищо не е било, седнал пред прага на колибката. Върнали се двамата му братя и не спирали да говорят за храбрия кандидат.

- Моля ви, братя, нека отида поне на третия ден - помоли малкият брат.

Те отново не му разрешили и той повече не проговорил.

На третия ден нашият ром нагрял последния косъм. Тутакси долетял бял кон със седло обсипано със скъпоценни камъни, везани грехи с бисери и меч, украсен със скъпоценни камъни и бисери. Този път конят му казал:

- Побратиме, този път ще гледаш да вземеш пръстена от ръката на принцесата.

Момъкът отново долетял като хала, грабнал пръстена от ръката на принцесата и се опитал отново да избяга. Ала и принцесата не била глупава. Натопила ръката си предварително в смола, на рома му се повдигнала грехата и тя залепила ръката си върху гърба му. В този миг той успял да се измъкне, но отпечатъкът на ръката ѝ /от смола/ останал на гърба му.

Царят изпратил слуги из цялото царство да тър-

сят незнайния юнак. Търсили навсякъде, проверявали гърбовете на всички мъже в царството, но не могли да го открият. Накрая зърнали до брега на реката циганската колибка и решили да проверят и там. Отишли, извели по-големите братя, съблекли ги, но нищо не намерили.

- Друг освен вас живее ли тук? - попитали царедворците.

- Абе, имаме още един брат, ама не е за пред хора.

- Довежете го, искаме да го видим! - заповядали царските слуги.

Довели "красавият", съблекли го и - що да видят - белегът, който принцесата оставила на гърба му и нейния пръстен - на ръката му. Царските пратеници веднага отвели нашия ром при царя. Те показали белега на гърба му и царят решил да утвържи на думата си.

Но какво се оказало - по лицето и главата женихът е красав, но на гърба и тялото не е ....

Принцесата, като разбрала, че царят ще я омъжи за един красав ром, горчиво заплакала и окайвала съдбата си. Тогава хитрият ром се приближил до нея и рекъл:

- Моя мила гълъбице, аз съм достоен за ръката ти - хем съм умен, хем съм красив.

Като чула това, принцесата се сепнала. В този момент ромът гръпнал от главата си красавата ципа, която го прикривала и принцесата ахнала от красивото му лице. Презърнала избраника си и от радост заплакала.

Тогава царят направил рома свой зет и му дал половината царство.